

Ondřej Sosenka

Jak to chodí v profesionální cyklistice

Ondřej Sosenka v závodním tempu.

V osmadvaceti letech dosáhl minulý měsíc svého dosud největšího úspěchu. Devátým místem na Tour de Suisse se zapsal do povědomí manažerů věhlasných cyklistických stájí. Úspěchu si cení víc než loňského vítězství při Závodu míru. Zájem o téměř dvoumetrového silničáře projevil německý Telekom a švýcarský Phonak. Ke kvalitní smlouvě by však ONDŘEJ SOSENKA potřeboval zajet ještě letos další průkazný výsledek. Druhou polovinu sezóny směřuje k mistrovství světa. Jeho nejsilnější zbraní je časovka.

• V loňském roce jste zvítězil v Závodě míru, prvenství jste letos neobhájil a skončil druhý. Závodnickou chuť jste si spravil umístěním v první desítce při Tour de Suisse. Kterého z výsledků si víc ceníte? Okolo Švýcarska je čtvrtý největší etapový závod na světě, hned za Tour de France, Giro d'Italia a španělskou Vuelto. Startovalo sedmáct týmů, z nichž teď patnáct závodí na Tour. Vyhral Vinokurov z Telekomu, jel Casagrande, o dvě místa předem mnou skončil na sedmém místě Jan Ullrich. Úspěchem bylo, že náš tým CCC Polsat vůbec pozvali na

start. Mysleli jsme, že v družstvech skončíme poslední, místo toho jsme získali čtvrté místo.

MÁM NA TO

• Kopce na Závodu míru jsou podstatně kratší než alpská stoupání v průběhu etap Tour de Suisse. Jak jste se s velehorami vyrovnal? Závod v takové konkurenci a navíc v extrémním terénu jsem absolvoval poprvé. Mám z něj dobrý pocit, držel jsem krok s nejlepšími profesionály. V jedné z etap jsme zůstali osamoceni s Ullrichem za vedoucí skupinkou, ve které jel Vinokurov s Casagrandem. Spolupracovali jsme spolu a dotáhli se dopředu. V kopcích jsme jeli vyrovnaně. Tehdy jsem poznal, že mám na to závodit i s těmi nejlepšími.

• Mimochodem v jaké formě je Jan Ullrich? Navzdory delší přestávce ho Lance Armstrong považoval před startem Tour de France za největšího soupeře.

Určitě ještě není v top formě a možná se do ní letos ani nedostane. Přestávku měl velkou a je na něm vidět i lehká nadváha tři až čtyři kil. Myslím si, že nemá šanci bojovat o první tři místa při Tour de France. Říkal, že by rád vyhrál jednu nebo víc etap a na celkové umístění se soustředí až příští rok. Přes zimu se pokoušel napodobit extrémně kmiňový styl šlapání Lance Armstronga, ale vrátil se k zaříté silovější jízdě. Jde o orozené schopnosti. Podobně jako Ullrich nemám problém s točným lehkých převodů, ale vyhovují mi víc těžší. Armstrong patří mezi menší jezdce a tito cyklisté jezdí víc kmiňem. Lance je však extrém, takovou frekvenci jako on netočí pedály nikdo na světě!

• Na Tour de Suisse navázalo mist-

rovství republiky. Překvapivě jste neobhájil titul v časovce a získal "jen" bronzovou medaili.

Po Švýcarsku jsem se cítil ve formě a myslím jsem si, že pojedou líp. V Alpách jsem zhubl několik kilogramů a na časovku mi ubyla síla. Do dvacetikilometrového stoupání potřebujete jiný druh síly.

PŘESTUP NA OBZORU

• Váš současný tým CCC Polsat patří do 1. divize, ale netáhne vás to do renomovanější stáje?

Už před Tour de Suisse proběhlo krátké jednání s Telekomem, o jeho průběhu se ozvali ze švýcarského Phonaku. Nezasťírám, že bych přestup uvažoval. Oba týmy patří mezi špičkové jezdecky i rozpočtem. Švýcaři letos nejezdí Giro a nejsou ani na Tour, ale stojí za nimi silný sponzor zajištěný až do roku 2007. V době krachů mají jistotu a příští rok na Tour de France startují. Je to pro mě silná motivace!

• V minulosti jste závodil jako amatér dva roky ve Švýcarsku, později tři roky v Itálii. Chce se vám na prahu třicítky znovu stěhovat do zahraničí? Jak vidíte svou další budoucnost, plánujete rodinu?

Pokud přestoupím, zůstanu bydlet doma. Podmínkou smlouvy by měly být letenky na závody. Jsem čím dál víc fixovaný na domov. Přítelkyně Kateřina má dobrou práci, nechceme se stěhovat. Na závody cestujeme spolu a rád bych na tomto stavu aspoň tři roky nic neměnil. Docela si to užíváme. Až přijde dítě, život se změní.

• Letos jste mohl absolvovat italské Giro, ale dal jste přednost Závodu míru. Proč?

Nelíbilo se mi, že v našem týmu jsem měl být číslo čtyři nebo dokonce až

pět. Přitom podle úkonnosti si myslím, že jsem minimálně druhý nejlepší. Respektuju, že náš hlavní lídr Tonkou už Giro d'Italia jednou vyhrál a mělo se jet na něj. Neměl bych problém mu pomoci. Na dalších místech dostali logicky přednost domácí Poláci, ale těm jsem skutečně pomáhat nechtěl! Jel jsem raději Závod míru, na kterém jsem obhájoval vítězství. Neovadí mi občas někde pomoci, ale nechci pomáhat dlouhodobě jako třeba Pepan Padmos. On je však jako domestik v týmu US Postal dobře zaplacený. Vždycky

záleží, v jakém mančaftu jedete. Když pojedete Tour de France třeba v Telekomu, nebudu mít s rolí "nosiče vody" žádný problém! Mně se nelíbilo postavení domestika v CCC Polsat.

PROBLÉM JE ROZPOČET

• Řekl jste, že Poláci před vámi logicky dostali ve svém týmu přednost. Nestálo by za to utvořit silný český tým? Ženiškov eD system by takovou stáji být nemohl? Ale ano, myšlenka utvořit silný český tým je dobrá. Cyklisty máme kvalitní. Všechno se ovšem odvíjí od financí. Kdyby měla Ženiškova stáje trojnásobek rozpočtu, než má, určitě by bylo k realizaci blíž.

Cyklistická žízeň.

Čeští cyklisté nespolupracují

Sen o Tour de France

S přítelkyní Kateřinou.

Dokonce bych v takovém týmu v budoucnu rád zakončil kariéru, eD system startuje na lukrativních závoděch. Líbil se mi, co o nich řekl Hruška. Jsou prý nejlepší cestovní kanceláři! Závodí v Austrálii, Asii, Americe, cestují po celém světě a ještě je tam dobrá parta. Zdá se mi, že u nich není takový stres jako u nás nebo v jiných "jedničkách".

• **Před deseti roky jste se stal juniorským mistrem světa. Podařilo se vám za tu dobu cyklistikou zabezpečit?**

Právo že ne. Cyklistika není fotbal. V tom to je, sportem se zabezpečit! Nestěžuju si, mám třeba auto, barák, ale že bych do konce života nemusel nic dělat, to teda ne. Pracuji na tom, abych měl větší rezervy. V budoucnu bych si chtěl pořídit vlastní pizzerii, nebo raději tři. Jedna by byla v Praze, další na Šumavě a v Mariánských Lázních, na které je naše rodina dost zatížena. Z Itálie bych přivezl kuchaře, který by ty naše zaučil. Rozdíl mezi italskými a českými pizzeriemi je pořád hodně velký. Cyklistika už není, co bývala. Za posledních pět let šly platy třikrát dolů. Krize je v našem sportu umocněná dopingovými skandály, sponzoři váhají.

Spousta jezdců závodí skoro za dres. **ZBĚSILOST AMATÉRŮ**

• **Před lety jste závodil v Itálii v podobné roli.**

Začínal jsem v okolí Milána za tým Mobile Lisone, později jsem závodil v Bergamu a v Turíně. Tři roky v Itálii mi otevřely oči. Daly mi do života, nejen sportovního, víc než všechny další dohromady. Na startu se sešlo 400 amatérů, někteří opravdu riskovali život, aby se dostali dál. Bylo jim jedno, že spadli. Pár lidí při závodě omdlelo. Kolikrát mi ustávaly vlasy hrůzou na hlavě. Viděl jsem neuvěřitelné fyzické nasazení. Italové jsou v cyklistice fanatici. Vůle prosadit se za každou cenu je obrovská. Rusové a Ukrajinci bydleli na pokoji po osmi, tekla jen studená voda, několik dní nejedl nic jiného než jablka! Viděl jsem, čím byli ti kluci ochotni projít. Šlo to až do medicíny. Taky jsem věděl, že zajisté hranice nejdu. Dneska jsem rád. Znáám úspěšnější závodníky než jsem já, kteří mají mentálně retardované i mongoloidní děti. Ani celkové vítězství na Tour de France bych neouměnil za sebemenší poškození svého dítěte. Víím, že takhle

mluví skoro všichni, ale realita je jiná. Špičková cyklistika lidí poznamená. Jeden italský profesionál, úspěšnější než já, s sebou vozí na závody "gameboye", hraje tu hru pořád dokola a je z ní u vytržení. Takhle bych nechtěl skončit.

K ČEMU JE INZULÍN

• **Před několika týdny zemřel ve spánku třináctiletý francouzský cyklista Salanson v hotelovém pokoji. Ani takové případy cyklisty od dopingu neodradí?**

V jeho případě pitva žádný doping neprokázala. Několikrát jsem s ním závodil. Myslím, že startoval i na etapách Okolo Lucemburska. Cíl byl v neděli. Okolo Německa zahajovalo v úterý. Noc před první etapou zemřel. Bavil jsem se o tom s doktorem. Říkal, že dlouhodobý stres, který se sčítá, může smrt způsobit. Každý je člověk hodně vyčerpaný, stačí když se po závodě míň nají a dá si inzulin, což se běžně používá. Ve spánku se může dostat do hypoglykemie a už se neprobudí. Mohl to být jeho případ.

• **Proč používají zdraví cyklisté inzulin?**

Kouli regeneraci, tělo lépe využije živiny z jídla. U člověka, který není diabetik, jde samozřejmě o hazard. Do toho nejdu. Ze zdravého člověka se tak snadno stane diabetik. Abych si už nikdy nemohl dát v cukrárně sladký nebo si něco píchat!

• **Bývalý profesionál z počátku devadesátých let Luboš Lom v denním tisku před časem tvrdil, že EPO byla již v jeho době běžná věc. Jen hodně drahá a každý si proto kúru tohoto hormonu nemohl dovolit.**

Četl jsem ten článek. On to vyprávěl trochu jako pohádku, finance byly nadsazené! V podstatě to tak chodí. Mohu potvrdit, že v době svého působení v italských amatérů bylo EPO stejně běžné jako vitamín C. Nebyl jezdec, který by to neměl! Kdyby si EPO nedal, tak z toho obrovského tlaku by se rovnou mohl vrátit do normální práce! Jako amatér v Itálii jsem byl úspěšný a vedl jsem jednání i s jinými týmy. Jako bonusy ke smlouvám se dávaly právě ty věci, veškeré lékařské zabezpečení včetně zakázaných podpůrných prostředků. V podstatě souhlasím s tím, co říkal náš italský doktor.

Cyklista, který celý rok naplno závodí a EPO nebere, se odrovná. Kdyby závodníci EPO nebrali, jsou ze všech anemici. Každý si cyklista dá občas EPO, vyhne se chudokreonnosti. EPO ničemu nevaadí, je to v podstatě přírodní látka. Je však dobře, že se hlídá hranice hematokritu 50. Antidopingové laboratoře už ovšem umí v těle EPO najít i po dvou týdnech. Vývoj jde dopředu, existují nové věci. Zdokonalují se nejen laboratoře, ale také velké farmaceutické firmy. Nejhorší následky z dopingových látek zanechá-

Na pověstných krávkolátských kostkách závodu Bohemia Tour.

vají různá anabolika, růstové faktory a inzulin. To je asi hodně nezdravé. Myslím, že to chce dělat fakt rozumně. Když vidím postižené děti cyklistů, jsem rád, že jsem tehdy v Itálii některým látkám odolal. Přitom jsem v jedenadvaceti přemýšlel, že jednou budu na Tour de France do třetího místa. Chci ten závod jet a samozřejmě co nejlip. Přesto v osmdesáti letech zjišťuju, že mě cyklistika právě z důvodů dopingu baví čím dál míň. Případá mi taky, že je cyklistická federace slabá. Ve fotbale se hráči tolik nedají jako cyklisté. Až mi to připadá, že jsou hloupi!

• **Vy sám jste měl s dopingem také problém.**

Měl jsem dva problémy, ale oba případy беру, že v podstatě nebylo nic. Jednou mi našli zvýšenou koncentraci efedrinu po dráhovém mistrovství. Jasně jsem vyhrál v disciplíně, na kterou nic takového není potřeba. Ve druhém případě, při Závodě míru, se jednalo o zvýšenou hladinu hematokritu, tedy zahuštěnější krev. Čtyři dni předtím jsem byl na odběru a měl jsem hodnotu 46. Hodně to kolísá. Jednalo se asi také o chybu našeho týmového doktora. Znovu opakuju, jsem rád, že do některých věcí jsem nikdy nešel. -MANFRED STRNAD-

Při tréninku.

Masáž v cíli.

Nebezpečný inzulin